

Čehijas Republika līdz šim nav informējusi Komisiju, ka tā ir pieņēmusi nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai izpildītu Direktīvas 2003/41/EK 8., 9., 13., 15.-18. panta un 20. panta 2.-4. punkta prasības, un līdz ar to lai izpildītu šīs direktīvas 22. panta 1. punktā paredzētos pienākumus. Tādēļ Komisija uzskata, ka Čehijas Republika nav veikusi spriedumā lietā C-343/08 paredzētos pasākumus. Atbilstoši LESD 260. panta 2. punktam, ja Komisija uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu Tiesas spriedumu, tā var vērsties Tiesā, vienlaicīgi norādot sodanaudu vai kavējuma naudu, kas jāmaksā attiecīgajai dalībvalstij un ko Komisija konkrētajos apstākļos uzskata par piemērotu. Pamatojoties uz metodi, kas noteikta Komisijas paziņojumā par EK līguma 228. panta piemērošanu (SEC/2005/1658), Komisija lūdz, lai Tiesa atbilstoši prasījumos norādītajam uzliek sodanaudu un kavējuma naudu.

⁽¹⁾ OV L 235, 10. lpp.

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. maijā iesniedza Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgārija) — Hristo Byankov/Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti (MVR)

(Lieta C-249/11)

(2011/C 232/28)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen Sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Hristo Byankov

Atbildētājs: Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti (MVR)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ievērojot pamata lietas faktus, lojālas sadarbības princips prasa atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktam saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 21. pantu, ka tāda dalībvalsts tiesību norma, kāda tiek aplūkota pamata lietā — saskaņā ar kuru ir pieļaujama spēka esoša administratīva akta atcelšana, lai izbeigtu pamattiesību pārkāpumu, kas konstatēts ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumu un kas vienlaikus tiek atzīts arī Eiropas Savienības tiesībās, kā piemēram, dalībvalstu pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesības — tiek piemērota arī attiecībā uz Savienības tiesību normu par minēto tiesību īstenošanas

ierobežojumiem interpretāciju, kas ir izdarīta ar Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu, ja tiesību pārkāpuma izbeigšanai ir nepieciešams atcelt administratīvo aktu?

- 2) Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK ⁽¹⁾ par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 ⁽²⁾ un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 31. panta 1. un 3. punkta izriet, ka tad, ja dalībvalsts valsts tiesībās ir paredzējusī administratīva akta pārbaudes procedūru, kas ierobežo šīs direktīvas 4. panta 1. punktā noteiktās tiesības, kompetentajai pārvaldes iestādei ir pienākums to pārbaudīt un novērtēt tā tiesiskumu, ņemot vērā arī Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par piemērojamo Savienības tiesību normu interpretāciju, kurās ir regulēti šo tiesību īstenošanas nosacījumi un ierobežojumi, lai nodrošinātu, ka noteiktais tiesību ierobežojums lēmuma par pārbaudi pieņemšanas brīdī nebūtu nesamērīgs, ja administratīvais akts par ierobežojuma noteikšanu šajā brīdī jau ir stājies spēkā?

- 3) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punkta otrajā teikumā vai, attiecīgi, Direktīvas 2004/38 27. panta 1. punktā ir atļauts, ka tiek piemērota valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts Eiropas Savienības dalībvalsts valstspiederīgajam noteikt pārvietošanas brīvības ierobežojumu Eiropas Savienībā tikai tādēļ, ka pastāv noteikta, likumā paredzētu summu pārsniedzīga, nenodrošināta saistība pret privātpersonu un, proti, komercsabiedrību, saistībā ar notiekošu izpildes tiesvedību prasījuma piedziņai un neņemot vērā Savienības tiesībās paredzēto iespēju, ka citas dalībvalsts iestāde piedzen prasību?

⁽¹⁾ OV L 58, 77. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. maijā iesniedza Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungārija) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Shomodi Oskar

(Lieta C-254/11)

(2011/C 232/29)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Atbildētājs: Shomodi Oskar

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 1931/2006⁽¹⁾ ([turpmāk tekstā –] “Vietējās pierobežas satiksmes regula”) 5. pants, ar kuru nosaka katras nepārtrauktās uzturēšanās maksimālo ilgumu, kas nepārsniedz trīs mēnešus — it īpaši, ņemot vērā šīs regulas 2. panta a) punktu un 3. panta 3. punktu, — ir jāinterpretē tādējādi, ka regula pieļauj vairākkārtēju ieceļošanu un izceļošanu, un nepārtrauktu uzturēšanos, kuras maksimālais ilgums nepārsniedz trīs mēnešus, pamatojoties uz dalībvalstu un trešo kaimiņvalstu divpusējiem nolīgumiem saskaņā ar tās 13. pantu tādējādi, ka pirms trīs mēnešu uzturēšanās termiņa izbeigšanās pierobežas iedzīvotājs, kuram ir vietējās pierobežas satiksmes atļauja, var pārtraukt šīs [trīs mēnešu] uzturēšanās nepārtrauktību un, atkārtoti šķērsojot robežu, atkal iegūt tiesības uz trīs mēnešu nepārtrauktu uzturēšanos?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai var uzskatīt, ka Vietējās pierobežas satiksmes regulas 5. panta izpratnē nepārtrauktās uzturēšanās kontinuitāte tiek pārtraukta, ja ieceļošana un izceļošana notiek vienā dienā vai secīgās dienās?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, bet uz otro jautājumu — noraidoša, kāds laika periods vai kādi citi vērtējuma kritēriji ir jāņem vērā, pamatojoties uz Vietējās pierobežas satiksmes regulas 5. pantu, lai konstatētu, ka nepārtrauktās uzturēšanās kontinuitāte ir tikusi pārtraukta?
- 4) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai Vietējās pierobežas satiksmes regulas 5. pantā ietvertais noteikums, kas pieļauj nepārtrauktās uzturēšanās maksimālo ilgumu, kas nepārsniedz trīs mēnešus, ir jāinterpretē tādējādi, ka uzturēšanās [ilgumā] tiek summētas vairākkārtēja ieceļošana un izceļošana un ka, ņemot vērā Konvencijas, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu (OV 2000, L 239, 19. lpp.), 20. panta 1. punktu, kā arī jebkuras citas tiesību normas attiecībā uz Šengenas telpu, — ja iegūtā summa sasniedz deviņdesmit trīs dienas (trīs mēnešus), vietējās pierobežas satiksmes atļauja nedod tiesības uz papildus uzturēšanos sešu mēnešu laikposma ietvaros, rēķinot no pirmās iebraukšanas dienas?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša, vai, aprēķinot kopējo summu, ir jāņem vērā vairākkārtēja ieceļošana un izceļošana, kas notiek vienā dienā, kā arī atsevišķa ieceļošana un izceļošana tajā pašā dienā, un kāda ir piemērojamā aprēķina metode?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1931/2006, ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus (OV L 405, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 26. maijā iesniedza *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) — *Kremikovtsi AD/Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma* (Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministrs un Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministra vietnieks)

(Lieta C-262/11)

(2011/C 232/30)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Kremikovtsi AD*

Atbildētāji: *Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma* (Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministrs un Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministra vietnieks)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai Eiropas nolīguma un it īpaši ES un Bulgārijas Asociācijas padomes lēmumu noteikumi ir piemērojami valsts atbalstam, kas saskaņā ar Eiropas nolīguma noteikumiem un it īpaši 2. protokola 9. panta 4. punktu piešķirts pirms Bulgārijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai, ja šādā veidā piešķirta valsts atbalsta nesaderīgums tiek novērtēts pēc tam, kad Bulgārijas Republika ir pievienojusies Eiropas Savienībai? Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, ir vajadzīga šāda interpretācija:
 - a) vai Papildprotokola Eiropas nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bulgārijas Republiku, no otras puses, attiecībā uz Eiropas nolīguma 2. protokola 9. panta 4. punktā paredzētā termiņa pagarināšanu 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai Eiropas Komisija var lemt, vai pārstrukturēšanas programma un plāni ir pilnībā izpildīti saskaņā ar Papildprotokola 2. pantu un atbilst Eiropas nolīguma 2. protokola 9. panta 4. punktā paredzētajām prasībām? Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzīga, ir vajadzīga šāda interpretācija:
 - b) vai Papildprotokola Eiropas nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bulgārijas Republiku, no otras puses, attiecībā uz Eiropas nolīguma 2. protokola 9. panta 4. punktā paredzētā termiņa pagarināšanu 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Bulgārijas Republikas kompetentajai valsts iestādei ir tiesības pieņemt lēmumu par valsts atbalsta atgūšanu, ja